

Orang/oetan

Gustaaf Peek

Orang/oetan

Gedichten

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2025

De auteur dankt de Stichting Steunfonds Auteurs voor de bijdrage die hij ten behoeve van deze bundel heeft ontvangen.

Copyright © 2025 Gustaaf Peek

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Em. Querido's Uitgeverij bv, Weteringschans 259, 1017 xJ Amsterdam. Ook tekst- en datamining van deze uitgave is niet toegestaan zonder schriftelijke toestemming van de uitgeverij.

Omslag Brigitte Slangen
Typografie Steven van der Gaauw
Foto auteur GP

ISBN 978 90 253 1942 7 / NUR 306

www.querido.nl

Deze gedichten zijn voor Maya M.

Inhoud

Voortaan 9

Eerste generatie je bent een ster! 13

De ballade van Saartje Specx (Hirado, 1617-Formosa, 1636) 21

Lyriek 1 & 2 45

Moeder aarde / modder aarde 57

Corridor 67

Land onder 75

Orang-oetan 81

Aantekeningen 85

Voortaan

Voortaan

Kijk naar de maan zie je de vuist?
Er schijnt afval achtergelaten een vlag
Voedsel dat nooit z'n datum zal halen
Bracht ik je daar dan stierf je niet meer

Er is licht in mij in jou
Kijk naar de sterren zie je de schreeuw?
Wat ons wil bereiken laat zich weerhouden
Wat niets weegt kan alleen maar zingen

Kijk naar de horizon zie je het hart?
Van kinderen veranderen we in slechte vermommingen
Laat je dragen laat wielen groeien zweef
Laat de moederspin je slapende mond binnen

Oplettende kijker heilige bezielde mens
Daar en veel verder in het donker zie je de blijdschap?
We mogen natekenen en toehoren ze vinden het niet erg
Blijf zolang je belemmert ze zeggen het echt

Kijk naar de zon zie je de geboorte?
Het is moeilijk kiezen tussen bedoelen en verdelen
Je hebt het juiste gezicht de vreemde naam
Je longen houden oude adem aan wees niet bang

Lieve droommens kruis met mij je armen
We zijn de vallende vruchten het bijenveld
De blakende zeilen de stof het edele deel
Kijk naar de zee zie je het enkele lijf nu schitteren?

Eerste generatie je bent een ster!

Aanbod

Het geslepen oog de taaie deur
Blaas zand uit het slot snijd de lampen open
Vandaag bloedt het licht wees donker
Wanneer ze komen

Het huis spant als een huid bemantel de spiegels
Ontzenuw het altaar het gezang de wilde cirkels
Die je ouders dansten je kent de verhalen
Nu denk je nog dat je niet opendoet

Je bent zeldzaam beschenen draagt er de kralen van
Ze hebben daar niet de ogen voor ze leven buiten
Tegen de felle gloed hebben ze hun vleugels uitgebot
Koesteren ze hun tanden

Hun nacht toen de dag z'n doorslag verloor
Ze ruiken de rimboe een maaltijd de volle maan
Was maar voorbereiding wees donker beloof me
Laat je buitmaken

Zwemmen

Ze zei tijdens een schoolreis sterven er
Altijd wel een stuk of drie omdat
Ze niet kunnen zwemmen
Ze sprak niet als een van de kinderen
fijn het strand de vrije dag
Maar als een ouder aan het ontbijt

O schoolplein de gedachten die je niet verdient
Zit die van mij straks niet meer
Achter het raam wat heeft tellen dan nog voor zin
Bij het instappen

Er wordt maar weinig uitgezwaaid
Elk jaar weer zeker drie omdat ze niet
Kunnen zwemmen

Eencellig

De hemel douaneblauw
Daarom mocht niets voordringen
Tot het zoeklicht van de zon
In de takkenbossen prikte
De dwarrelende as doorzocht
Daarna durfden pas
De wolken te duwen

Dit hek zouden ze nooit meer
Op deze manier bouwen
Alsof de bomen toen
Benen en armen opriepen

Ik heb je uit huis gehaald
Omdat ik me heb verhandeld
De wind blaast je schraler
Dan we verdragen kunnen

Water vindt z'n weg
Er moeten gaten
In de harde bodem geprikt
Een batterij begint diep
In de duistere aarde
Toch is ze er niet
Geboren

Instructies

Klop op de zakken van hun jassen
Hun rode vesten of ze wel met hun
Certificaten voor vochtzuivering
Van huis zijn vertrokken

Breng hun voedselernst bij akkertranen wijs
Het pad naar wegvlochtende proteïne de hoge vruchten
Daar horen doorvoelde gereedschappen bij
Vergeet die niet

Leg een perk aan een archief draai alle ruggen
Naar de zon dat volhouden
En pas bij noodweer besprenkelen
Anders blijven de woorden in hun sluimerfase

Ook het zwaaien tot het laatst inhouden
Ze moeten de fonkelende bedding over
Ik weet zeker dat ik zoiets heb gezegd

Zodra het eindelijk is volbracht verliezen
Pogingen hun volgorde wees dus gerust

Kijk daar vliegt al
Wat de hemel niet weigerde

Wat we niet als losgeld oplieten

Eindejaar

Blijven de bomen
Dit jaar veilig binnen
En niet als verdampende plassen op straat
Omdat elke kamer zich vroeg
Of laat toch gaat schamen

Blijf al is blijven eenmalig
Omdat er nog geluid in zit
Omdat haar handen
Alle brekende kleuren ooit
Tastend hebben opgehangen